

ντουφεκιά

ντουφεκιά κ. τουφεκιά, η, ουσ. [<ντουφέκι], η ντουφεκιά·

- *έπεσε μια ντουφεκιά*, κάποιος πυροβόλησε με ντουφέκι: «ξαφνικά έπεσε μια ντουφεκιά κι όλοι οι στρατιώτες πήραν τις θέσεις τους στα χαρακώματα». (Παιδικό τραγούδι: *στον Μανώλα την ταβέρνα έπεσε μια ντουφεκιά, μπαμ! Και τρυπήσαν τα βαρέλια και χυθήκαν τα κρασιά. σσς!*)·

- *έριξε μια ντουφεκιά*, βλ. φρ. *έπεσε μια ντουφεκιά*·

- *πέφτουν ντουφεκιές*, κάποιои πυροβολούν ή ανταλλάσσουν πυροβολισμούς με ντουφέκια: «σ' όλη τη διάρκεια του γλεντιού έπεφταν ντουφεκιές || απ' τους δυο αντιμέτωπους στρατούς άρχισαν να πέφτουν οι πρώτες ντουφεκιές»·

- *ρίχνουν ντουφεκιές*, βλ. φρ. *πέφτουν ντουφεκιές*·

- *χωρίς να πέσει ντουφεκιά*, χωρίς την παραμικρή ένοπλη αντίσταση: «ο εχθρός παραδόθηκε χωρίς να πέσει ντουφεκιά»·

- *χωρίς να ρίξει ντουφεκιά*, βλ. φρ. *χωρίς να πέσει ντουφεκιά*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας